

Derudover tager ændringsforslaget sigte på, at helt utilstrækkelige boligforhold ikke kan fortsættes via genhusning.

Til nr. 24

Ændringsforslaget tydeliggør, at der inden for hovedstadsområdet kan nedsættes flere fællesudvalg. Endvidere overføres den enkelte kommunes adgang til at træffe beslutning om, at der skal stilles genhusningslejligheder til rådighed, til fællesudvalget.

Til nr. 25

Specielt i provinsbyer vil mange udlejningsejendomme i de ældre kvarterer kun have 4 lejligheder. Det vil derfor begrænse genhusningsmulighederne voldsomt, hvis alle disse lejligheder ikke inddrages i genhusningen.

Til nr. 26

Det findes ikke motiveret og endnu mindre acceptabelt, at inddragelse af ledigblevne privatejede boliger til genhusningsformål skal forudsætte, at en endnu større andel af kommunens egne boliger stilles til rådighed for dette formål.

Til nr. 27

Forslaget skal sikre mod, at der reelt kun bliver tale om en stærkt tidsbegrænset genhusningskapacitet.

Bestemmelsen svarer til, hvad der er gældende i den tilsvarende svenske lovgivning.

Til nr. 28 og 29

De bestemmelser, som gennem disse ændringsforslag ønskes slettet, dispenserer fra private udlejerens genhusningspligt og er så upræcise, at de uundgåeligt medfører vilkårlighed og manipulation. Der findes ikke at være nogen rimelig grund til gennem sådanne dispensationsmuligheder at formindske genhusningskapaciteten.

Til nr. 30

Ændringsforslaget indebærer, at genhusningsforpligtelsen ikke bortfalder, selv om en bebyggelse opdeles i enheder på under 6 beboelseslejligheder.

Til nr. 31

Det forekommer urimeligt, at anmeldelse af ledige lejligheder til genhusningsformål tidligst må ske en måned før ledigblivelsen. I de tilfælde, hvor anmeldelse praktisk kan ske tidligere, vil det selvsagt gavne genhusningsplanlægningen, hvorfor det ikke ligefrem bør være forbudt at indgive tidlig anmeldelse.

Til nr. 32

2 ugers frist er alt for lidt til en optimal genhusningsplanlægning. Ved forlængelse til 4 uger forbedres planlægningsmulighederne væsentligt, og samtidig motiveres ejeren til at anmelde lejligheden ledig tidligst muligt.

Til nr. 33

Efter ministerens forslag kan man risikere midlertidig genhusning af 6 mennesker i en toværelses lejlighed (hvis der er to børn under 2 år). Dette er helt uacceptabelt og rettes ved dette ændringsforslag.

Til nr. 34

Retten til depositum, indskud m. v. må ikke bero på vilkårligheder og forskellig administration fra kommune til kommune. Derfor præciseres.

Til nr. 35

Ved ændringsforslaget præciseres det i overensstemmelse med de gældende regler herom i saneringsloven, at en ejer har krav på erstatning, hvis en foranstaltning, der er påbudt i henhold til en beslutning om byfornyelse eller boligforbedring undtagelsesvis ikke vil medføre en forøgelse af ejendommens leje- og brugsværdi, der svarer til udgifterne ved den pågældende foranstaltning.

Med hensyn til ejendomme med udlejningslejligheder og andelslejligheder er det ved bestemmelserne om ydelse af rentesikring og eventuelt tillige grundkapital sikret, at påbud om boligforbedringer ikke medfører, at lejen vil overstige det lejedes værdi. Ejeren af sådanne ejendomme vil således ikke lide tab som følge af påbudte foranstaltninger, og der skal ikke udbetales erstatning i medfør af § 47, stk. 3.

Ved den foreslåede ændring af § 19 kan der i særlige tilfælde meddeles påbud om